

Поздравувајќи го Вториот научен собир „Antiquitas ac tempora nostra“, од срце пожелувам тој да придонесе не само за нашето стручно издигање, а и за уште поголемо и поцврсто сплотување на сите нас, за да можеме еднодушно да дејствуваме и да продолжиме уште поуспешно да ги извршуваме нашите корисни за општеството обврски.

П. Хр. Илиевски, Скопје.

POZDRAVNI GOVOR PREDSJEDNIKA HRVATSKOG
DRUŠTVA KLASIČNIH FILOLOGA NA NAUČNOM SKUPU
„ANTIQUITAS AC TEMPORA NOSTRA“
NOVI SAD, LISTOPAD 1980.

Dozvolite mi da pozdravim ovaj eminentni skup u ime Hrvatskog društva klasičnih filologa. Veliko je zadovoljstvo nalaziti se u društvu najistaknutijih klasičnih filologa Jugoslavije i nakon svih teškoća na koje nailazimo u redovnoj nastavi klasičnih jezika uživati u izlaganjima referenata koji će nas upoznati s rezultatima svojih istraživanja. Tako ćemo obogaćeni plimom novih misli spremnije prilaziti svladavanju svih teškoća u našem svakodnevnom radu. A o tim teškoćama moramo ovdje progovoriti. Samo ovakav skup, najpoznatijih stručnjaka, može meritorno i s punim obrazloženjem ukazati na probleme s kojima se borimo i dati prijedloge da se oni riješe.

Ovaj naučni skup treba potvrditi da smo sposobni održavati vezu s velikom tradicijom latinske i grčke književnosti koja je ugrađena u temelje svih evropskih književnosti, pa tako i naših, bez koje se one mogu samo djelomično razumjeti.

Naše socijalističko društvo ne može zanemariti tekovine koje nam je ostavila u nasljeđe antička epoha, puna poticija humanističkoj koncepciji života.

Govorim o tome i kao predstavnik zagrebačkog Centra za jezike, u kojem se sada nalazi bivša Klasična gimnazija, najstarija srednja škola u našoj zemlji, koja bi za dvije nepune godine trebala obilježiti 375 godina svog postojanja i neprekidnog rada.

Na bogatim tradicijama, ističući vrijednost humanističke kulture i ugrađivši je u nove programe, ona i danas obrazuje i odgaja generacije učenika kao homines maximo homines et liberos maximo liberos. Oni očekuju od ovog skupa nova naučna dostignuća, nove peticije da još marljivije i dublje izučavaju antičku kulturu koja čini bitan sastavni dio opće kulturne riznice čovječanstva.

Dakle, ovih nekoliko dana upoznat ćemo se s daljnjim naučnim dostignućima i na novim primjerima iz antičke književnosti, filozofije,

lingvistike i umjetnosti uočiti visoke ideale humanosti koji se upravo danas, u našoj socijalističkoj društvenoj zajednici moraju u punoj mjeri potvrditi.

U ime klasičnih filologa Hrvatske želim ovom skupu mnogo uspjeha u radu očekujući plodne i značajne rezultate.

M. Bručić, Zagreb.

POZDRAVNA BESEDA PREDSTAVNIKA DRUŠTVA ZA ANTIČNE IN HUMANISTIČNE ŠTUDIJE SR SLOVENIJE

V imenu Društva za antične in humanistične študije SR Slovenije, njegovega upravnega odbora in njegovih članov si štejem v posebno čast, da smem pozdraviti udeležence letošnjega znanstvenega zborovanja jugoslovanskih klasičnih filologov.

Iz razumljivih razlogov je moglo pripotovati v Novi Sad le omejeno število naših članov, vendar lahko z veseljem povem, da mi je marsikateri od tistih, ki bi bili radi prišli med nas, posebej naročil, naj zaželim našemu delovnemu srečanju kar največ uspeha. Vsi, ki smo se pred tremi leti udeležili prvega sestanka te vrste v Ohridu, smo se namreč vrnili na svoja delovna mesta obogateni s širšimi strokovnimi pogledi in najlepšimi spomini. Zato sem prepričan, da bo tudi naše drugo zborovanje, tokrat v okrilju Novega Sada, „srbskih Aten“, dodalo in vzdalo marsikak dragocen kamen v stavbo jugoslovanskega znanstvenega preučevanja antike, njene kulture in civilizacije, pokazalo pa tudi pota in načine, kako je mogoče najbolj tvorno vdelati njene etične in izobrazbene vrednote in humanistične ideale v kulturo današnjega sveta — zakaj vse to in še marsikaj več pove zavezujoči naslov našega letošnjega zborovanja „Antiquitas ac tempora nostra“.

V Sloveniji se pripravlja za jesen prihodnjega leta uvedba usmerjenega izobraževanja tudi v srednjem šolstvu. Zato je še posebej hval vredno, da je del strokovnih prispevkov tega srečanja posvečen prav vprašanjem didaktike in metodike pouka klasičnih jezikov; obenem je tukaj imenitna priložnost, da izmenjamo izkušnje s kolegicami in kolegi v drugih republikah, kjer so začeli reformirati srednje šolstvo prej kot v Sloveniji. Upamo, da se nam bo ob požrtvovalnih naporih posrečilo rešiti kar največ tistih žlahtnih prvin antične dediščine, ki jih posredujejo v srednji šoli prav klasični jeziki.

Vsem navzočim se zahvaljujem za pozornost, jih še enkrat od srca pozdravljam in jim želim popoln uspeh pri njihovem delu.

P. Simoniti, Ljubljana.